TEN ROOMS OF THE MIND

PEOPLE

Transformation

CON NGƯỜI GILLETTE

Biến đổi

MƯỜI CĂN PHÒNG CỦA TÂM TRÍ

Có một ngôi nhà mà ai trong chúng ta cũng đang ở, dù chưa hề chọn nó.

Nó không có địa chỉ. Không nằm trên bản đồ nào. Vậy mà ta thuộc nó hơn bất cứ nơi nào ta từng thật sự sống. Bên trong có mười cánh cửa.

Có những cánh ta mở mỗi ngày mà không hay.

Có những cánh ta khóa chặt, vờ như chúng chẳng liên quan gì đến mình.

Rồi còn những căn phòng không do ta dựng nên, vậy mà chẳng hiểu sao ta vẫn mang chúng trong mình. Đây không phải lý thuyết.

Không phải cuốn cẩm nang tâm lý học nằm phủ bụi trên giá.

Đây là lời kể của một người đàn ông đã đi qua mười căn phòng ấy, từng căn một, nhiều khi chẳng biết mình đang ở đâu, và giờ đây, vai đã nặng thêm vài tuổi, đang cố tả lại chúng đúng như mình đã trải qua.

Mười cánh cửa.

Tôi đã mở hết.

Có cánh vì tò mò.

Có cánh miễn cưỡng.

Có cánh chỉ mở khi đã quá muộn để quay lui.

Nếu những căn phòng này có vẻ quen, ấy không phải vì chúng kể chuyện của tôi.

Mà vì, ở đâu đó tận sâu bên trong, chúng cũng kể chuyện của bạn.

Ferdinando

CON NGƯỜI — Biến đổi

Đời tôi làm nên từ những con người không biết rằng mình vẫn đang sống trong đó.

Vài người ở lại.

Nhiều người biến mất.

Ai cũng để lại một điều gì đó.

Một câu nói.

Một ánh nhìn.

Một vết thương.

Một phương thuốc.

Có những cuộc gặp kéo dài hàng chục năm mà chẳng thay đổi gì.

Có những cuộc chỉ vài phút mà làm lệch trục cả một đời người.

Vì thế tôi không bao giờ xem thường ai.

Người lạ ngồi cạnh mình cũng không.

Người đồng nghiệp cũng không.

Khách qua đường cũng không.

Ông già tình cờ gặp cũng không.

Mỗi người đều mang một sự thật.

Có khi họ đến để dạy ta một điều gì đó.

Có khi họ đến để dạy ta biết mình là ai.

Và hầu như bao giờ ta cũng chỉ hiểu ra khi họ đã đi từ lâu.

Nhìn lại, tôi nhận ra tôi không một mình dựng nên chính mình.

Chẳng ai làm được thế.

Luôn có một bàn tay vô hình bên trong con người mà ta trở thành.

Một lời khuyên.

Một lời từ chối.

Một lần phản bội.

Một lời khích lệ.

Ta là ta như bây giờ nhờ tất cả những người ta gặp.

Kể cả những người ta đã quên.

Kể cả những người ta ước chưa từng gặp.

Ta là thế.

Còn ai nói khác đi, chắc chẳng là gì cả.

Ferdinando